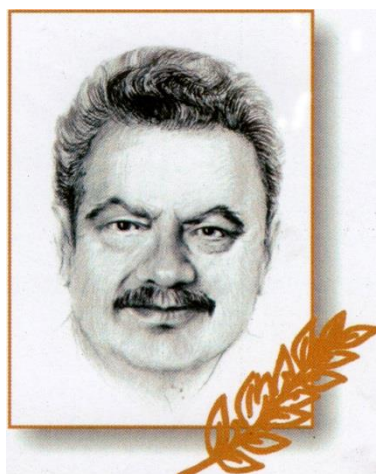

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
РІВНЕНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Філологічний факультет
Кафедра української мови імені професора К. Ф. Шульжука

ЛІНГВІСТИЧНІ СТУДІЇ МОЛОДИХ ДОСЛІДНИКІВ

Збірник наукових праць

Випуск 13

Рівне – 2023

УДК: 81. Л 59
ББК: 81.2 Укр.

Затверджено до друку вченою радою Рівненського державного гуманітарного університету (протокол № 10 від 28 вересня 2023 року)

Рецензенти:

Лесюк М. П., доктор філологічних наук, завідувач кафедри слов'янських мов Прикарпатського національного університету імені В. Стефаника;

Ніколасенко Л. І., кандидат філологічних наук, старший науковий співробітник відділу слов'янських мов Інституту мовознавства імені О. О. Потебні;

Деменчук О. В., доктор філологічних наук, професор, завідувач кафедри романо-германської філології Рівненського державного гуманітарного університету.

Редакційна колегія:

Адах Н. А., канд. філол. н., доцент кафедри української мови імені проф. К. Ф. Шульжука РДГУ (*заст. гол. ред.*);

Архангельська А. М., докт. філол. н., професор кафедри славістики (секція україністики) Університету ім. Ф. Палацького в Оломоуці (Чеська Республіка);

Вокальчук Г. М., докт. філол. н., професор кафедри української мови імені проф. К. Ф. Шульжука РДГУ;

Вокальчук Є. Л., канд. пед. н., доцент, завідувач навчально-методичного кабінету Рівненського економіко-технологічного коледжу НУВГП;

Волос Н. П., канд. філол. н., доцент кафедри української мови імені проф. К. Ф. Шульжука РДГУ (*гол. ред.*);

Гаврилюк Н. В., канд. філол. н., доцент кафедри української мови імені проф. К. Ф. Шульжука РДГУ (*заст. гол. ред.*);

Кірілкова Н. В., канд. філол. н., доцент кафедри української мови імені проф. К. Ф. Шульжука РДГУ;

Кузьмич О. О., канд. філол. н., доцент кафедри української мови імені проф. К. Ф. Шульжука РДГУ;

Максимчук В. В., канд. філол. н., доцент, завідувач кафедри української мови і літератури НУ «Острозька академія»;

Медведь В.В., здобувач ступеня в/о PhD кафедри української мови імені проф. К. Ф. Шульжука РДГУ;

Мороз Л. В., канд. філол. н., професор, завідувач кафедри іноземних мов РДГУ;

Ніколайчук Г. І., канд. пед. н., професор, декан філологічного факультету РДГУ;

Ричагівська Ю. Є., канд. філол. н., доцент кафедри української мови імені проф. К. Ф. Шульжука РДГУ (*заст. гол. ред.*);

Совтис Н. М., докт. філол. н., професор, завідувач кафедри української мови імені проф. К. Ф. Шульжука РДГУ;

Шкарбан Т. М., канд. філол. н., доцент кафедри української мови імені проф. К. Ф. Шульжука РДГУ.

Л 59 **Лінгвістичні студії молодих дослідників**: Збірник наукових праць. Рівне : РДГУ. Вип. 13. 2023. 226 с.

До збірника увійшли статті студентів і магістрантів, аспірантів, кандидатів і докторів філологічних наук. У працях розглянуто актуальні питання граматики сучасної української мови, лексикології, неології, лінгводидактики.

Для викладачів, аспірантів, студентів-філологів, учнів шкіл.

Відповідальна за випуск – канд. філол. наук, доцент Н. П. Волос.

Видання здійснено в межах наукового проєкту кафедри української мови імені професора К. Ф. Шульжука Рівненського державного гуманітарного університету «Лінгвістичні студії молодих дослідників».

Волос Наталія, Воробієвська Яна

ОСОБЛИВОСТІ СИНТАКСИЧНО-СТИЛІСТИЧНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ МОВИ ТВОРІВ ІРЕНИ КАРПИ

У статті проаналізовано особливості синтаксично-стилістичної організації мови творів Ірени Карпи. Визначено функційну специфіку типових для ідіостилля авторки синтаксичних конструкцій, з'ясовано їх частотність.

Ключові слова: *ідіостиль, синтаксична організація текстів, просте речення, поширене речення, повне речення, просте ускладнене речення, складне речення.*

The article analyzes the peculiarities of the syntactic stylistic organization of the language in Irena Karpa's works. The functional specificity of syntactic constructions typical for the author's idiostyle is determined, and their frequency is found out.

Key words: *idiostyle, syntactic organization of texts, simple sentence, extended sentence, complete sentence, simple complicated sentence, complex sentence.*

Стиль текстів конкретних жанрів художньої літератури передбачає своєрідну побудову творів, особливості яких найпевніше реалізуються на синтаксичному, вершинному, рівні в системі мови.

Синтаксичні структури творчих доробків авторів відображають їх спосіб мислення, креативність думок, формуючи тим самим ідіолект художника слова.

Синтаксична побудова текстів художніх творів – це загальна структура глибини думки авторів, зреалізована у певній формі.

Проаналізувати та збагнути ідіостиль творця вдається тільки після осмислення його думки через лексико-синтаксичну наповненість типових висловлень. Окрім того, синтаксичним структурам у художніх творах характерна стилістична функційність, встановлення якої є першочерговим завданням стилістики.

Стилістичний синтаксис був об'єктом зацікавлення таких українських лінгвістів, як В. Кононенко, С. Єрмоленко, Л. Голоюх, Т. Беценко, С. Бибики та ін.

Ірена Карпа з-поміж наших сучасних митців слова є самотньою і оригінальною авторкою, яка вміє тонко, з елементами експресії та глибиною психологічного стану відтворити реалії життя, якими б вони не були позитивними чи негативними для героїв її творів.

Будова синтаксичних конструкцій І. Карпи, на нашу думку, є простою насамперед не за кількісним критерієм, а за способом втілення думок. Лаконізм межує із словесною надмірністю, яка є актуалізатором глибини її роздумів. Чесність із читачем, відсутність страху бути незрозумілим, креатив сучасного бачення проблеми.

Різномаспектність дослідження синтаксичних структур творчого доробку І. Карпи є актуальною натеper, оскільки така спроба покликана ідентифікувати мовну особистість нашої сучасниці, яка є письменницею, журналісткою, співачкою, громадською діячкою, але насамперед жінкою з її чутливою душею.

Аналіз художнього доробку І. Карпи дозволив визначити характерну типологію синтаксичних конструкцій, якими авторка користується в тестах своїх творів.

Стиль художнього твору впливає на спосіб викладу думок автора. Роман, повість, новела, оповідання – це ті жанри, які любить і в яких самореалізується Карпа. Такий підхід передбачає не тільки універсальність синтаксичних конструкцій, але віртуозне використання різної типології речень з їх малослів'ям або навпаки словесним багатством.

І. Карпа, як інтелектуальна особистість, володіє майстерністю у створенні синтаксичних структур, у яких кількома словами, але максимально глибоко їй вдається вдало відтворити переживання, дискусію, опис, стан душі та інші життєві ситуації.

Природній талант письменниці реалізує і в палітрі різних жанрів залежно від свого внутрішнього хвилювання чи навпаки спокою.

Аналіз мови художнього доробку І. Карпи засвідчив, що її авторському мовленню характерні як прості, так і складні конструкції, нанизування на основну будову додаткових ускладнювальних компонентів, часте використання різних за метою висловлювання речень, а також поєднання в одній структурі стверджувальних та заперечних значень.

Саме тому твори із легкістю осмислюються читачами, сюжетна лінія не потребує надмірної зосередженості, акцент в розповідях завжди на присутності конкретних учасників ситуації. Простота реалізує необхідну інформацію, а складність не затягує розуміння в часі.

Психологізм, експресія, заглиблення в себе або навпаки втеча від себе, багатогранність думок, роздуми – ці та інші прояви емоцій свого внутрішнього світу авторка реалізує синтаксичними конструкціями різної типології, що відображають особистість мисткині, нашої сучасниці, співачки, громадської діячки, просто людини, яка є одним із творців українського слова.

Її твори – це надбанням нашого часу і потребують подальшого аналізу будови синтаксичних структур, оскільки особливості ідіостилю Ірени Карпи вивчено недостатньо.

Мета розвідки – виявити та описати характерні для мови її творів синтаксичні конструкції, що відтворюють манеру письма авторки і водночас забезпечують образність викладу її творчого художнього доробку.

Наш аналіз було зосереджено на характеристиці рис синтаксичної будови романів «50 хвилин трави», (2004), «Фройд би плакав» (2004), «Добро і зло» (2008), «Добрі новини із Аральського моря» (2019) Ірени Карпи,

окреслено основні складники манери її письма, як результат – встановлено ознаки ідіостилію авторки.

Стиль написання творів Ірени Карпи загалом вимагає кількісно об'ємних синтаксичних одиниць-конструкцій, які розкривають усі вихори та глибину її думок. Однак майстерність багатослів'я межує із лаконічністю синтаксичних структур. Звичайна або надзвичайна подія із життя героя, можливо, навіть не головного, потребує лаконізму мовних засобів і чіткості викладу думки, відсутності двозначності. Як виявляється, саме ці акценти із вуст Ірени Карпи провокують наступний етап розвитку сюжету. Тому важливе поєднання різних за будовою та характеристикою синтаксичних будов.

Мовний талант нашої авторки реалізується в конструкціях, які з мінімальною кількістю слів розкривають максимальну семантику різних ситуацій. У цьому реалізується універсальність манери її письма, що відповідає вимогам жанру творів письменниці.

Аналіз карткового матеріалу засвідчив, що майже з однаковою частотністю у своїх творах Ірена Карпа використовує як прості, так і складні речення. Зважаючи на інтелектуальний потенціал, досвід, гострий розум, швидку реакцію на зміни подій, синтаксичні будови містять тільки ті компоненти позиційної структури речення, які чітко, лаконічно відтворюють події із життя героїв. Як прості, так і складні конструкції не переобтяжені словесною надмірністю. Наприклад: *Марла стала пласкою і зрівнялася з площиною ліжка (2); Зненацька їй хочеться відкрити рот і співати. Ковтаючи вітер і сльози (4); Не знімаючи свого мокрого дощовика і гумових чобіт, вона сіла за рояль і заграла Сільвестрова (4); Іван, як завжди, гарно пахнув (4); А от Шевченко з Франком точно б заплакали (2); Наразі в Аче не пускають ні журналістів, ні дипломатів (2); Моя мама була в шоці, коли якимось помітила за вечерею у мене в Берліні, що на ножі стоїть тавро «Люфтганзи»... – прошепотів Х'ялмар (2).*

У структурах простих речень авторка для деталізації, конкретизації, уточнення деяких елементів сюжетної лінії уміло поєднує різні типи другорядних членів речення, які часто ще й доповнюють один одного.

Проте ідіостиллю І. Карпи характерні конструкції на зразок *Він схожий на сфінкса* (1); *Удома незмінно цокає годинник* (4); *Маму Богдана дуже любила* (4); *Червоний колір помади її дратував* (4); *Купальник сів на Риту ідеально* (4); *Рита розплатилася Івановою карткою* (4); *Хлоя любила місцеві відпливи* (4); *Хлої в лице дме вітер* (4), у яких використано, окрім граматичного центра, тільки 1-2 другорядні члени речення. Акцент у таких типових структурах зроблено суто на одній із доповнювальних характеристик елементів ситуації. Зазвичай, письменниця використовує двоскладні речення, оскільки для сюжетної лінії необхідною є інформація і про суб'єкта ситуації, і те, що з ним відбувається, яка із його дій чи стану має значення та потребує пояснення. Окрім того, у таких побудовах простота розуміння ситуації реалізується ще й завдяки прямому порядку розташування слів.

Щодо повноти та неповноти синтаксичних структур, то вона прихильниця повних речень, адже будь-яка прихована інформація може відволікати від правильності сприйняття ситуації чи певних роздумів над поведінкою героїв. Наприклад: *Національна ідентичність – штука децю провтикана...*(2); *Дивні якісь сьогодні очі* (4); *Одні казали, що вона звалила в Африку з якоюсь благодійною місією, інші – що в дурку у Франківськ* (1); *Найчастіше – з ворогом* (1); *Покуштуй з нами мухоморів* (1). Як бачимо, вичерпно інформувати читача – це природне бажання авторки.

Аналіз ілюстративного матеріалу, засвідчив інтерес Ірени Карпи до ненав'язливого використання для більшої заглибленості в сутність ситуації ускладнювальних компонентів. Вона не перевантажує речення через надмірність додаткових пояснень, тому, зазвичай, уводить 1, зрідка 2, види ускладнення. Наприклад: *Чоловік іще більше роззявив рота і сів на стілець* (4); *Певно, на такий зручно ставити гарячі каструлі, коли годуєш родину з семи дітей* (4); *Не фонтан, звісно, але хоч щось* (4); *Сяк-так попрощавшись, вона*

пішла на роботу (4); Богдана неквапно оглянула збіговисько української золотої молоді в недалекій закордонній екзилі (потяг Львів-Відень ходив через день) новими очима (4). Відтак сюжетні лінії, різні життєві історії читачі цілісно осмислюють та продовжують аналізувати, занурюючись вже у свій світ роздумів.

Наше дослідження засвідчило перевагу в її художньому доробку двоскладних поширених неускладнених, рідше ускладнених, простих синтаксичних будов. Те ж саме стосується і структури предикативних частин складних речень. Наприклад: *Вона збагнула себе дитиною язичницької землі з усіма її духами...*(1); *І вервиця прожитих спільно днів за якийсь місяць по цій розмові* (1); *Євка неквапом зішкребла недосмажену яєчню з немитої сковороди* (1); *Вона просто не знайшла чорної коробки серед своїх пакунків* (4); *Вона забула чорний пакунок з чорною коробкою на чорному сидінні таксі перед самим Різдом* (4).

Домінування таких синтаксичних конструкцій реалізує вичерпність та чіткість озвученої інформації.

Особливістю компонентної будови простих речень письменниці є часте вживання однорідних присудків при експліцитному підметові. Наприклад: *Хлоя струсила з себе рештки сну, потягнулася і взялася спаковувати наплічник* (4); *Альберт різко повернувся до Богдани і притиснув її до стіни* (4); *Ранок був похмурым, зимовим* (4); *Хлоя сіла на високий бордюр і замислилася* (4); *Вона встала і повільно пішла нагору* (4); *Він же для неї й фотограф, і радість, і щастя* (2). Швидке розгортання життєвих історій певного героя, своєрідна напруга через зміну подій, а відтак динамізм сюжетних ліній допомагає авторці лаконічно підштовхнути до пришвидшення кульмінаційних процесів.

Як бачимо, такі типові синтаксичні форми чітко переконують зацікавленого читача в тому, що письменниця відчуває усі висловлення, які є довершеними у відтворенні змісту, і безпосередньо характеризують мовний бік її майстерності.

Варто зазначити, що І. Карпа моделює тексти своїх творів завдяки вдалому комбінуванню різних типів простих та складних речень. Таке переплетення збільшує інтенсивність розповіді про думки і переживання героїв, чергового етапу розгортання сюжету.

За нашими даними, у текстах творів письменниці надзвичайно поширеними є парцельовані структури, які насамперед засвідчують послідовно-виважену експресивну авторську позицію, часто з елементами психологізму, який передбачає акцентуалізацію на додатковому потрактуванні, викликаючи при цьому певні емоції. Наприклад: *У Філіпа з жінкою був там будиночок. Крихітний і дуже гарний. Зі старим кам'яним муром і садком, захищеним від сторонніх очей. З шезлонгами, барбекю, квітами в діжках і гравієвою доріжкою* (4). У результаті виникають естетичні конструкції, які містять чітко карбований підтекст та вичерпне пояснення до нього.

Однією із специфічних рис художнього мовлення І. Карпи є використання синтаксичних будов з прямою мовою. Вони не є частовживаними у творах, але вкрай необхідні, на думку авторки, елементи відтворення реального стану емоцій героїв, розгортанню розповіді від першої особи. Наприклад: *Бо я приходжу до нього вчора, і перше, що він питає мене: «А хто така ця Рита Варська?..»* (4). Зазвичай, це цілі групи речень із прямою мовою, об'єднаних тематично.

Засобом своєрідної стильової будови великих за обсягом творів є просодика тексту, що в контексті художнього доробку І. Карпи зrealізована певною сюжетною ритмічністю, яка забезпечується чергуванням, взаємодією, передбачуваністю синтаксичних конструкцій, котрі реалізують емоційну тональність авторського монологу. Це поєднання речень простих елементарних, з простими, ускладненими однорідними присудками, які доповнюються складними реченнями з різними видами зв'язку, рідше їх доповнюють ССЦ. Зазвичай, авторка любить 3-4 компонентні складні структури з сполучниковим та безсполучниковим синтаксичним зв'язком,

надаючи перевагу звичайній підрядності. Це структури на зразок *Верхні поверхи османівських будинків, деколи навіть із крихітними вежами, з яких хтось висувається, щоби полити квіти за вікном* (4); *Пишучи колись мемуари, Маша розповість, що перформанс її мрії з'явився їй уві сні* (4); *Потім тато став губернатором, Андрій вступив до Інституту міжнародних відносин, де то вчився, то не вчився, Богдана з відзнакою закінчила школу (щоправда, зі срібною медаллю замість золотої, бо чоловік вчительки геометрії був одним із перших водіїв-далекобійників, яких у свій час гон-стопив Богданин тато), мама побудувала готель біля угорського кордону і керувала ним, запускаючи в штучні озера то коропів, то форель, то стерлядь* (4). Як бачимо, така універсальність в застосуванні поєднуваності різних типів синтаксичних конструкцій реалізує рівномірність викладу думки авторської позиції, майстерну злагодженість причиново-наслідкових зав'язків тематичності розповідей, плавність розгортання сюжетних ліній, у той же час динамічності подій.

Аналіз карткового матеріалу засвідчив домінування у простих синтаксичних структурах та предикативних частинах складних речень прямого порядку розташування слів. Завдяки цьому авторка чітко реалізує свою думку та підсвідомо допомагає читачам точно зрозуміти сутність ситуації.

Отже, організація синтаксичних будов мови художнього доробку І. Карпи – надзвичайно проста для розуміння читачам, водночас по-особливому виняткова. Органічне поєднання лаконічної структури та її словесного наповнення створює своєрідну манеру письма авторки, яка є прихильницею певних жанрів. Ідіостиль мотивований уподобаннями письменниці, почерком її мовотворення, нахилом до естетизму та інтелектуальності, яка межує з природньою відвертістю.

Зосередженість авторки на бажанні відтворити глибину думки безпосередньо впливає на вибір форми синтаксичних структур, які то завуальовують її позицію, то навпаки максимально точно зреалізують.

Спроби приховати свої роздуми мають на меті простимулювати читачів заглибитися в себе, у своє бачення.

Художнє, авторське мислення І. Карпи – це оригінальність структур, індивідуальність бачення, глибинність сутності відтвореної ситуації, експресивність. Типові своєрідні синтаксичні форми реалізують місткість семантики, психологізм повідомлюваного, глибину внутрішньої дискусії героїв через власне «я» авторки.

Література

1. Карпа Ірена. 50 хвилин трави: роман. 2004. URL: <https://findbook.in.ua/books/50-khvilin-travi>
2. Карпа Ірена. Фройд би плакав: роман. 2004. URL: https://shron1.chtyvo.org.ua/Karpa/Froid_by_plakav.txt?
3. Карпа Ірена. Добро і зло: роман. 2008. URL: <https://readli.net/chitat-online/?b=305149&pg=1>
4. Карпа Ірена. Добрі новини із Аральського моря: роман. 2019. URL: [file:///C:/Users/Korpus/AppData/Local/Temp/6ef578ad-ae2f-45d0-aba2-c95f6a8f060a_Dobri_novyny_z_Aralskoho_moria.fb2%20\(2\).zip.60a/Dobri_novyny_z_Aralskoho_moria.fb2](file:///C:/Users/Korpus/AppData/Local/Temp/6ef578ad-ae2f-45d0-aba2-c95f6a8f060a_Dobri_novyny_z_Aralskoho_moria.fb2%20(2).zip.60a/Dobri_novyny_z_Aralskoho_moria.fb2)
5. Шульжук К. Ф. Синтаксис української мови : підручник. К. : «Академія». 2010. 316 с.

ЗМІСТ

РОЗДІЛ 1

ДИНАМІКА ГРАМАТИЧНОГО ЛАДУ УКРАЇНСЬКОЇ ТА
ІНШИХ СЛОВ'ЯНСЬКИХ МОВ

Волос Наталія, Воробієвська Яна. ОСОБЛИВОСТІ СИНТАКСИЧНО-СТИЛІСТИЧНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ МОВИ ТВОРІВ ІРЕНИ КАРПИ.....	4
Гуменюк Яніна. ЗВЕРТАННЯ У ПОЕТИЧНІЙ ТВОРЧОСТІ ПАВЛА ГІРНИКА.....	13
Дубенчук Аліна, Мельник Наталія. СКЛАДНОПІРЯДНЕ РЕЧЕННЯ В МОВОСТИЛІ ЮРІЯ ВИННИЧУКА: СТРУКТУРА, СЕМАНТИКА.....	21
Саджайя Діана. ПОВТОР ЯК СИНТАКСИЧНО-СТИЛІСТИЧНА ДОМІНАНТА В ПОЕЗІЇ ВАСИЛЯ СТУСА.....	27
Шкарбан Тамара, Сачковська Юлія. СИНТАКСИЧНІ ПАРАМЕТРИ ПРОЗИ ДАРИ КОРНІЙ.....	34

РОЗДІЛ 2

ЛЕКСИЧНА СИСТЕМА МОВИ В ЇЇ ВЗАЄМОЗВ'ЯЗКАХ ТА ІНДИВІДУАЛЬНИХ
ВИЯВАХ

Бортнік Віра. ОСОБЛИВОСТІ ВЖИВАННЯ НАЗВ ОСІБ ЧОЛОВІЧОЇ І ЖІНОЧОЇ СТАТІ В МОВІ СУЧАСНИХ МЕДІА.....	44
Веремчук Ольга. ОСОБЛИВОСТІ СТИЛІСТИЧНОЇ ТРАНСПОЗИЦІЇ ЕКОНОМІЧНИХ ТЕРМІНІВ.....	49
Власюк Іванна. АНАЛІЗ ІСТОРІЇ БЛІНГВІЗМУ В УКРАЇНІ ТА ВПЛИВ ІСТОРИЧНИХ ПОДІЙ НА ФОРМУВАННЯ МОВНОЇ СИТУАЦІЇ.....	56
Володько Анастасія. МЕТАФОРА В ПІСЕННИХ ТЕКСТАХ АНДРІЯ КУЗЬМЕНКА.....	64
Дячук Вікторія, Шкарбан Тамара. ЕМОЦІЙНО ЗАБАРВЛЕНА ЛЕКСИКА ЯК ОЗНАКА ІДЮСТИЛЮ ОКСАНИ ЗАБУЖКО.....	70
Кравець Євгенія. ЛЕКСИКО-СТИЛІСТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ АВТОРСЬКОГО СТИЛЮ М. ВІНГРАНОВСЬКОГО (НА МАТЕРІАЛІ ПОВІСТЕЙ «СІРОМАНЕЦЬ», «ПЕРВІНКА», «КІНЬ НА ВЕЧІРНІЙ ЗОРІ»).....	76
Кузьмич Оксана, Муляр Тетяна. СТИЛЕТВІРНА Й ТЕКСТОТВІРНА РОЛЬ ІНШОМОВНОЇ ЛЕКСИКИ В РОМАНІ В. ЛИСА «СТОЛІТТЯ ЯКОВА».....	83
Лясковська Аліна. ПЕРЕКЛАДИ ТВОРІВ С. ЛЕМА УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ....	92

Ричагівська Юлія, Захарчук Ольга. ХУДОЖНІ ФУНКЦІЇ ДІАЛЕКТИЗМІВ У РОМАНІ ВАСИЛЯ ШКЛЯРА «ТРОЩА».....100

Совтис Наталія, Цапук Ангеліна. ЗАСОБИ РЕАЛІЗАЦІЇ КОНЦЕПТУ «ІСТОРИЧНА ПАМ'ЯТЬ» У ХУДОЖНЬОМУ ОСМИСЛЕННІ ТЕМИ ВІЙНИ (НА МАТЕРІАЛІ ТВОРЧОСТІ ЛІНИ КОСТЕНКО).....105

Стельмах Антоніна. ІСТОРІЯ ВИНИКНЕННЯ ТА РОЗВИТОК ЛІНГВОКУЛЬТУРОЛОГІЇ ЯК НАУКИ.....117

Шершун Богдана. ХУДОЖНІСТЬ ПОЕТИЧНОГО ТЕКСТУ ЯК ДЖЕРЕЛО СТИЛІСТИЧНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ.....124

РОЗДІЛ 3

НЕОЛОГІЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ: ІНДИВІДУАЛЬНО-АВТОРСЬКИЙ І ЛІНГВОКУЛЬТУРОЛОГІЧНИЙ ВИМІРИ

Адах Наталія, Котович Мар'яна. СТРУКТУРНО-СЕМАНТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ІНДИВІДУАЛЬНО-АВТОРСЬКИХ ІМЕННИКІВ ПАВЛА ВОЛЬВАЧА.....139

Вокальчук Євген, Парницька Ірина, Хом'якова Марта. МАТЕРІАЛИ ДО «СЛОВНИКА УКРАЇНСЬКОГО СПРОТИВУ (НЕОЛОГІЯ ДОБИ РОСІЙСЬКОЇ АГРЕСІЇ 2014–2023 РОКІВ)».....147

Дрегель Тетяна. НЕОЛОГІЗМИ: ПРОБЛЕМИ ВИЗНАЧЕННЯ І КЛАСИФІКАЦІЇ.....156

Кулик Ірина. НЕОЛОГІЯ СУЧАСНИХ ПОЕТІВ УКРАЇНСЬКОЇ ДІАСПОРИ.....163

Лобач Валерія. НЕОЛОГІЗМИ ДОБИ РОСІЙСЬКОЇ АГРЕСІЇ 2014–2023 РОКІВ...169

Нагорна Юлія. СЛОВОТВІРНІ ОСОБЛИВОСТІ ІНДИВІДУАЛЬНО-АВТОРСЬКИХ НОВОТВОРІВ У ТЕКСТАХ УКРАЇНСЬКОЇ ПОСТМОДЕРНОЇ ПРОЗИ.....179

Нивчик Зоряна. ЛЕКСИКОГРАФІЧНИЙ ОПИС НЕОЛОГІЗМІВ ДОБИ РОСІЙСЬКОЇ АГРЕСІЇ 2014–2023 РОКІВ (словникові матеріали).....186

Савицька Катерина. СЛОВОТВОРЧІСТЬ ВАЛЕНТИНИ ЛЮЛІЧ ТА НАТАЛІЇ ДЕМЕДЮК ДОБИ РОСІЙСЬКОЇ АГРЕСІЇ 2014-2023 РР. (ЛЕКСИКОГРАФІЧНИЙ АСПЕКТ).....204

РОЗДІЛ 4

МОВНА ОСВІТА Й КУЛЬТУРА МОВЛЕННЯ

Коваль Марина. ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕРНЕТ-ТЕХНОЛОГІЙ ПІД ЧАС ФОРМУВАННЯ СОЦІОКУЛЬТУРНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ.....210

Колеснікова Юлія. МОВНА ОСВІТА І КУЛЬТУРА МОВИ ЯК СКЛАДОВІ КУЛЬТУРНОЇ ДЕОКУПАЦІЇ ДОНБАСУ В КОНТЕКСТІ ІСТОРИЧНОГО РОЗВИТКУ РЕГІОНУ.....	215
ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРІВ.....	221
ЗМІСТ.....	223

Наукове видання

ЛІНГВІСТИЧНІ СТУДІЇ МОЛОДИХ ДОСЛІДНИКІВ

Збірник наукових праць «Лінгвістичні студії молодих дослідників»

Випуск 13

Головний редактор *Волос Н. П.*

Заступники головного редактора *Адах Н. А., Гаврилюк Н. В., Ричагівська Ю. Є.*

Відповідальна за випуск *Волос Н. П.*

У дизайні обкладинки використано портрет професора К. Ф. Шульжука (автор – О. Г. Сорока)

Лінгвістичні студії молодих дослідників: Збірник наукових праць. Рівне : РДГУ. Вип. 13. 2023. 226 с.

Linguistic Studies of Young Researchers: A Collection of Scientific Works. Rivne : RSHU. Vol. 13. 2023. p.226.

The collection includes articles of students and masters, postgraduates, candidates and doctors of philological sciences. The works dealt with topical issues of the grammar of the modern Ukrainian language, lexicology, neology, linguocultural and comparative studies.

It is intended for teachers, postgraduates, students of philology, schoolchildren.

Адреса редколегії:

кафедра української мови імені професора К. Ф. Шульжука
Рівненського державного гуманітарного університету, вул. Пластова, 31, м. Рівне, 33000.